

udbuddet af finansielle produkter uden for den finansielle sektor. Det konkluderes, at detailhandlen ikke mindst i takt med den teknologiske udvikling i stigende omfang optræder som formidler af forsikringsprodukter. Detailhandelen producerer ikke forsikringsprodukterne selv men forestår salget på vegne af forsikringsselskaberne og fungerer således som en alternativ distributionskanal. Detailhandlens salg af forsikringer sker blandt andet i tilknytning til salg af biler, rejser, ejendomme, elektroniske artikler (fjernsyn, CD'er, radioer etc) samt hårde hvidevarer. Også inden for den finansielle sektor sker distribution af forsikringer på tværs af sektorerne med henblik på at bruge hinandens filialnet. Inden for de seneste år er der dannet blandede koncerner og skabt alliancer mellem blandt andet forsikringsselskaber og pengeinstitutter til varetagelse af dette formål.

De gældende regler i lov om forsikringsmæglervirksomhed fastlægger, at enhver distributør af forsikringer har pligt til - hvis distributionen foregår i et forretningslokale - at skilte med, at distributøren formidler et bestemt forsikringsselskabs produkt. Distributøren, for eksempel et pengeinstitut, et rejsebureau eller en automobilforhandler, skal således have et skilt i forretningslokalet, hvoraf det specifikke forsikringsselskabs navn skal fremgå.

Hvis distributionen foregår uden for et forretningslokale, er forsikringsselskaberne pligtige at udstyre eget salgskorps samt øvrige erhvervsdrivendes personale med et legitimationsbevis, der tydeliggør tilkynningsforholdet til forsikringsselskabet.

Den erhvervsdrivende skal efter bestemmelsen endvidere uopfordret og skriftligt oplyse kunden ved købet af en forsikring i tilknytning til det solgte produkt om den provision eller andet vederlag, som forsikringsselskabet yder den erhvervsdrivende, når forsikringsaftalen indgås. Detailhandlere, der i tilknytning til salg af elektroniske artikler formidler forsikringer, skal indføre procedurer, der gør dem i stand til at overholde disse krav. På samme måde har et pengeinstitut pligt til skriftligt at informere kunden om den provision eller andet vederlag, man måtte modtage, når instituttet formidler en forsikring til en kunde.

Det rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, som er nedsat med hjemmel i lov om forsikringsmæglervirksomhed, har fundet, at bestemmelsen bør revideres. Da bestemmelsen skal anvendes af hele den kreds, der distribuerer forsikringer, er det vigtigt, at bestemmelsen får en så præcis formulering som overhovedet muligt, ikke mindst da bestemmelsen er strafbelagt.

I henhold til loven består Det rådgivende udvalg af en formand og indtil 7 andre medlemmer. Formanden skal repræsentere juridisk sagkundskab og være uafhængig af forsikringsformidlingsinteresser. Af de øvrige medlemmer udnævnes 1 efter indstilling fra Forsikringsmæglerne brancheforening, 1 efter indstilling fra forsikringsmæglerforeningen i Danmark, 1 efter fælles indstilling fra Dansk Industri og Danmarks Rederiforening, 1 efter indstilling fra Håndværksrådet, Det Danske Handelskammer og Dansk Handel og Service, 1 efter indstilling fra Forbrugerrådet og 1 efter indstilling fra Forsikring & Pension og af direktøren fra Forsikringshøjskolen.

Den foreslåede ændring bygger på forslag fra et enigt udvalg. Formålet med ændringen er at tydeliggøre de pligter, den erhvervsdrivende har over for kunderne i en formidlingssituation.

Som led heri sker der en præcisering af lovens provisionsbegreb, da dette i praksis ikke er et entydigt begreb. Med lovforslaget skal forsikringsformidler oplyse om den aftalte provision eller andet vederlag, som gennemsnitligt er knyttet til et tilbud fra forsikringsselskabet som det, der forelægges kunden. Det foreslås desuden, at oplysningen til kunden om provision og vederlag skal gives på skrift. Dette skriftlighedskrav gælder i dag alene for andre forsikringsformidlere end forsikringsmæglere. Med lovforslaget vil skriftlighedskravet omfatte enhver forsikringsformidler.

Det kan oplyses, at udvalget bortset fra Forbrugerrådets medlem desuden havde foreslået et alternativt forslag til ændring af loven, hvor kravet om skriftlig oplysning om den provision eller andet vederlag, der indtjenes ved formidlingen, udgik af bestemmelsen.

Kravet om at forsikringsformidlere skal oplyse om provision eller andet vederlag blev indsat under Folketingets behandling af L 105 om forsikringsmæglervirksomhed i folketingsåret 1998-99. Om formålet med dette led anføres i betænkningen:

»Med tilføjelsen til stk 1, 1 pkt., fastsættes, at personer og virksomheder, der har indgået aftale med et eller flere bestemte forsikringsselskaber om at afsætte selskabers forsikringsprodukter, skriftligt skal oplyse kunden om den provision eller andet vederlag, forsikringskontrakten udløser til formidleren. En sådan oplysning vil sætte kunden i stand til at foretage en sammenligning af forskellige forsikringstilbud.« I lyset heraf er det i lovforslaget valgt, at opretholde kravet om oplysning om provision for forsikringsformidlere.

Endelig foreslås, at lovens titel ændres fra lov om forsikringsmæglervirksomhed til lov om forsikrings-